

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยเพื่อเพิ่มการใส่ใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยจะมีคะแนนการใส่ใจในการเรียน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อย
2. นักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยจะมีคะแนนการใส่ใจในการเรียน หลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2539 ที่มีคะแนนจากแบบสำรวจการใส่ใจในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา โดยการสุ่มแบบง่าย เป็นกลุ่มทดลอง 11 คน กลุ่มควบคุม 11 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสำรวจการใส่ใจในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยพัฒนาจากแบบสำรวจนิสัยในการเรียน (Study Habits Inventory) ของ เวนน์และลาเซน (Wrenn and Larsen, 1957) ด้านนิสัยการใส่ใจ และจากแบบรายการตรวจสอบนิสัยในการเรียน (Study Habits Checklist) ของบานแมน และบรามเมอร์ (Bannan and Brammer, 1969) ด้านนิสัยการใส่ใจ และศึกษาจากแนวคิดด้านการใส่ใจในการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการใส่ใจในการเรียน และการแนะนำแบบกลุ่มย่อย
2. สร้างและพัฒนาเครื่องมือ โดยตรวจสอบความถูกต้องจากผู้ทรงคุณวุฒิและนำไปหาความเที่ยงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 244 คน
3. สร้างและพัฒนากิจกรรมที่ใช้ในการแนะนำกลุ่มย่อย พิจารณาความเหมาะสม โดยอาจารย์ที่ปรึกษา และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีวัดอัมพวันสวรรค์ จำนวน 15 คน
4. นำแบบสำรวจการใส่ใจในการเรียนไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตวิทยา จำนวน 380 คน นำคะแนนทั้งหมดมาทำเป็นเปอร์เซ็นต์ จากนั้นนำรายชื่อนักเรียนที่มีคะแนนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา จัดเรียงรายชื่อ และขอให้นักเรียนในกลุ่มนี้ที่มีความสนใจสมัครเข้าร่วมโครงการ รวบรวมรายชื่อนักเรียนที่สมัครและสุ่มเข้ากลุ่มทดลอง จำนวน 11 คน
5. กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการแนะนำแบบกลุ่มย่อยโดยมีผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนิน

กิจกรรมเป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที รวม 12 ครั้ง เป็นเวลา 18 ชั่วโมง ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการฝึก

6. ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบสำรวจการใส่ใจในการเรียน

7. เก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจหาคะแนนแบบสำรวจการใส่ใจในการเรียน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจการใส่ใจในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t - test Dependent

2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจการใส่ใจในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t -test Dependent

3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจการใส่ใจในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง โดยใช้ t -test Independent

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยมีคะแนนการใส่ใจในการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองและสูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยเพื่อเพิ่มการใส่ใจในการเรียนมีผลต่อการเพิ่มความใส่ใจในการเรียนของคุณ

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้แบบสำรวจซึ่งผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยคะแนนของแบบสำรวจ มีคะแนนตั้งแต่ 47 ถึง 188 คะแนน ซึ่งคะแนนที่ได้จากกลุ่ม ประชากร 380 คน อยู่ระหว่าง 77 ถึง 171 คะแนน คะแนนดิบในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1 ถึง เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ที่สุ่มเข้าเป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ 77 ถึง 120 ซึ่งถือว่าเป็นคะแนนการ ใฝ่ใจที่สูง ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปอาจใช้วิธีการอื่นในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1.1 ควรจัดโปรแกรมการฝึกความใฝ่ใจในการเรียนเน้นในวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะเพื่อติดตามผลการพัฒนาหรือการเปลี่ยนแปลงได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
- 1.2 ควรมีการศึกษาค้นคว้าของโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยต่อการพัฒนา นักเรียนในด้านอื่นๆ เพราะการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมพัฒนาการ เน้นการให้ข้อมูลและการฝึกทักษะ การจัดโปรแกรมโดยการวางแผนใช้กิจกรรมที่เหมาะสมจะมี ส่วนเอื้อต่อการพัฒนาได้เป็นอย่างดี

2. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 2.1 ควรจะมีการศึกษาผลของโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยเพื่อเพิ่มการ ใฝ่ใจในการเรียนในกลุ่มตัวอย่างอื่นๆที่มีพฤติกรรมไม่ใฝ่ใจการเรียน เช่น ชอบหลุดลุ่ย ไม่สนใจเรียน นำงานวิชาอื่นมาทำในอีกวิชาหนึ่ง เฉื่อยชา เป็นต้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน ได้พัฒนาการเรียน ตลอดจนความใฝ่ใจในการเรียนของคน
- 2.2 ควรมีการฝึกทักษะที่ส่งเสริมการใฝ่ใจในการเรียนอย่างต่อเนื่อง ตลอดภาค การศึกษา เพื่อให้นักเรียนพัฒนาทักษะต่างๆจนเกิดความเคยชินและติดเป็นนิสัย